
KRONIKA.

Połączenie muzeów poznańskich. Jako rezultat pięcioletnich zabiegów udało się po długich pertraktacjach doprowadzić w r. u. do skutku układ, dotyczący połączenia równorzędnych działów obu muzeów poznańskich: Muz. Wielkopolskiego i Tow. Przyj. Nauk (im. Mielżyńskich) i to w tej formie, że Tow. Przyj.

Nauk oddaje zbiory swe w depozyt Muzeum Wielkopolskiemu, udzielając zarazem na pomieszczenie ich dotychczasowych swych ubikacyj muzealnych. Połączenie równoległych działów obu muzeów umożliwi o wiele pełniejsze niż dotąd przedstawienie danych dziedzin wiedzy, ułatwiając wykorzystanie zbiorów,

zarówno przez publiczność zwiedzającą jak i przez specjalistów, nadając zarazem poszczególnym muzeom bardziej zwarty i jednolity charakter, wszystkie bowiem zbiory sztuki i przemysłu artystycznego skupione zostaną w gmachu Muz. Wielkopolskiego, dokąd już przeniesiona została z Tow. Przyj. Nauk galerja mistrzów obcych i dział historyczno-kulturalny, w gmachu Tow. Przyjaciół Nauk mieszczą się złączone zbiory przedhistoryczne obu muzeów, w uzyskanym zaś na ten cel od magistratu, byłym gmachu „Świtu” mieścić się będzie osobne muzeum przyrodnicze. W ten sposób w miejsce dwóch konkurujących z sobą niekompletnych muzeów o bardzo podobnym charakterze z szeregiem powtarzających się działów uzyskuje Poznań trzy poważne muzea specjalne: Muzeum Sztuki, Muzeum Przedhistoryczne i Muzeum Przyrodnicze. Zbiory przedhistoryczne mieszczące się na trzech piętrach gmachu Tow. Przyjaciół Nauk (przy ul. Sew. Mielżyńskiego 26/27) zostały w pierwszej połowie r. b. przeniesione do nowego pomieszczenia i w dniu 29 czerwca 1924 r. oddane do użytku publicznego. Otwarcia „Działu przedhistorycznego Muz. Wielkopolskiego” dokonał w obecności władz zastępca Starosty Krajowego, p. radca Hubert, który stanowiskiem swem w znacznej mierze przyczynił się do pomyślnego wyniku akcji komasacyjnej. Starostwo Krajowe wzięło na barki swe cały ciężar utrzymania połączonych zbiorów, wyposażając je w odpowiedni personel (kierownik, asystent, rekonstruktor, 4 dozorców, bileter), odnawiając z gruntu ubikacje muzealne i wyznaczając stosunkowo znaczne fundusze na utrzymanie i dalszy rozwój muzeum (m. i. 2500 zł. na rozkopywania), co na tem miejscu z uznaniem i wdzięcznością podnosimy. Wielką zasługę zaskarbiło sobie także Tow. Przyjaciół Nauk, godząc się na oddanie swych zbiorów w depozyt i udzielając bezpłatnie gmachu muzealnemu do użytku. Niemniej zasłużyła się wreszcie Okręgowa Rada Muzealna, podejmując inicjatywę w tej sprawie i pośrednicząc między stronami zawierającemi układ. W rezultacie posiadamy dziś w Poznaniu wspaniałe muzeum przedhistoryczne, bezsprzecznie pierwsze w Polsce i mogące się śmiało równać z wielu zbiorami zagranicznymi. Parter muzeum zajmują wykopaliska z epok: kamiennej i bronzowej oraz z wczesnego okresu żelaznego, na I piętrze znajdują się zabytki z okresu późnolateńskiego, rzymskiego, wędrowek ludów, wczesnohistorycznego, z włączeniem wczesnego średniowiecza. II piętro przeznaczone jest w całości na magazyn, dostępny jedynie dla specjalistów. Kierownictwo

muzeum objął dotychczasowy kierownik działu prehistorycznego Muz. Tow. Przyjaciół Nauk, redaktor naszego pisma.

